

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Aleše Smetanky a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **M. G.**, narozený X
toho času ve Věznici Kynšperk nad Ohří
zastoupený obecnou zmocněnkyní T. V.
bytem X

proti
žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Kynšperk nad Ohří**
sídlem Zlatá 52, 357 51 Kynšperk nad Ohří

o žalobě proti rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 21. 11. 2025, č. j. VS-229818-8/ČJ-2025-802732-KT, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě a o návrhu na nařízení předběžného opatření

takto:

- I. Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- II. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 21. 11. 2025, č. j. VS-229818-8/ČJ-2025-802732-KT (dále jen „*napadené rozhodnutí*“). Napadeným rozhodnutím byla zamítnuta žalobcová stížnost proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 11. 2025, č. j. VS-229818-7/ČJ-2025-802732-KT (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), kterým byl žalobci uložen kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 20 dnů dle § 46 odst. 1, 2, 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „*ZVTOS*“).
2. Žalobu žalobce spojil s návrhem na vydání předběžného opatření a přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce se domáhal vydání předběžného opatření, spočívajícího v uložení povinnosti žalované přerušit výkon kázeňského trestu uloženého žalobci, a přiznání odkladného účinku žalobě. Oba návrhy odůvodnil žalobce tím, že byl u něj při povinné lékařské prohlídce před zahájením výkonu kázeňského trestu zjištěn akutní zánět močového měchýře a zahájena antibiotická léčba. Žalobce vykonává kázeňský trest v podmínkách ohrožujících jeho zdraví, protože je sám v betonové cele, bez matrace a přikrývky s omezeným přístupem k hygieně a vodě. Žalobce tvrdil, že výkon kázeňského trestu představuje bezprostřední ohrožení jeho života a zdraví, s rizikem selhání ledvin a sepse, a že každý další den výkonu kázeňského trestu zvyšuje nevratnou újmu na zdraví žalobce.
3. § 38 odst. 1 soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“) stanoví, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

4. Podle § 38 odst. 2 s. ř. s. si soud k návrhu na předběžné opatření podle potřeby vyžádá vyjádření ostatních účastníků. Takovou potřebu v případě návrhu žalobce soud neshledal.
5. Ze znění zákona plyne, že pro nařízení předběžného opatření musí být splněny tři podmínky, a to (1) podání návrhu na zahájení řízení ve věci samé, (2) podání návrhu na vydání předběžného opatření a (3) potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu. První dvě podmínky žalobce splnil, a proto se soud dále zabýval pouze podmínkou třetí, tedy otázkou, zda žalobci hrozí vážná újma, pro kterou je třeba zatímně upravit poměry účastníků, a to způsobem, kterým žalobce požaduje.
6. Podle ustálené judikatury správních soudů nastává potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením v těch případech, kde by nenařízením předběžného opatření vznikl prostor pro faktická jednání či právní úkony, jež by vytvořily nezvratný stav. Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy přitom tíží navrhovatele. Vydání předběžného opatření je vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce popsal slovy o hrozící vážné újmě. Smyslem předběžného opatření je zajistit, aby bylo možné dosáhnout účelu soudního řízení a aby tento účel nebyl tím, že nebude vyhověno návrhu na vydání předběžného opatření, zmařen (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2025, č. j. 3 As 96/2025-46, body 6 až 8 a tam uvedená judikatura).
7. Žalobce tvrdil, že mu hrozí dalším výkonem uloženého kázeňského trestu újma na životu a zdraví, jelikož jeho zdravotní stav výkon kázeňského trestu vylučuje.
8. Žalobce své tvrzení o ohrožení svého života a zdraví výkonem kázeňského trestu, tedy hrozící újmě na životě a zdraví v důsledku aktuálního zdravotního stavu žalobce, nijak neosvědčil. Tuto hrozbu žalobce pouze tvrdil. Jelikož žalobce neosvědčil žádnou újmu, natož újmu vážnou, které by bylo zapotřebí zabránit předběžným opatřením soudu, soud výrokem I tohoto usnesení návrh žalobce na vydání předběžného opatření zamítl.
9. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
10. Z citovaného zákonného ustanovení plynou dvě hmotněprávní podmínky přiznání odkladného účinku žalobě, a sice (i) že právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly pro žalobkyni nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
11. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
12. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud totiž přiznáním odkladného účinku

ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Proto je třeba k užívání tohoto nástroje přistupovat velmi zdrženlivě (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 Afs 261/2018-28).

13. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; přičemž postačuje pouhý předpoklad tvrzené újmy (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2025, č. j. 4 Azs 96/2025-26, bod 11 a tam uvedená judikatura).
14. Žalobce tvrdil, že mu hrozí dalším výkonem uloženého kázeňského trestu újma na životu a zdraví, jelikož jeho zdravotní stav výkon kázeňského trestu vylučuje.
15. Žalobce nijak neosvědčil, že by mu výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Jelikož nebyla splněna první podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud se již druhou podmínkou nezabýval. Soud návrhu nevyhověl, neboť nebyly kumulativně naplněny obě zákonné podmínky, a odkladný účinek žalobě výrokem II tohoto usnesení nepřiznal.
16. Vzhledem k odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nevyžadoval od žalovaného vyjádření k návrhu (srov. § 73 odst. 2 s. ř. s.).
17. Souhrnně soud dodává, že žalovaná předložila zdejšímu soudu správní spis týkající se předmětného kázeňského trestu v řízení sp. zn. 55 A 65/2025 o žalobě žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Žaloba žalobce v této věci byla odmítnuta usnesením soudu ze dne 27. 11. 2025, č. j. 55 A 65/2025-18. Z tohoto správního spisu soud zjistil, že žalobce nastoupil kázeňský trest dne 18. 11. 2025 a má ho ukončit dne 8. 12. 2025. Ze správního spisu je též zřejmé, že žalobce byl v souladu s § 49 odst. 1 a 2 ZVTOS podroben lékařské prohlídce, jak před uložením kázeňského trestu dne 14. 11. 2025, tak i před nástupem kázeňského trestu dne 18. 11. 2025. Lékař v obou případech konstatoval, že je žalobce zdravotně způsobilý k výkonu kázeňského trestu. V této souvislosti soud připomíná, že podle § 49 odst. 2 in fine ZVTOS má odsouzený právo na poskytování zdravotních služeb po celou dobu výkonu kázeňského trestu.
18. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na vydání předběžného opatření a přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
19. Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby a o návrhu na předběžné opatření jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze z nich předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).
20. Soud dodává, že vzhledem k tomu, že žalobce v řízení zastupuje obecná zmocněnkyně, nepřihlížel k tvrzení žalobce o jeho návrhu na ustanovení zástupce (viz bod I.5. žaloby).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Plzeň 5. prosince 2025

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.